

Fleischl Károly Gyerekkorában

Ezen a képen az apám, Fleischl Károly látható. A kép 1881-ben készült. Mivel egy nagy családi fénykép is készült ebben az évben, azt gondolom, hogy egyszerre mehettek el egy stúdióba fényképezkedni. Nagyon szeretem ezt a képet az apámról, talán azért is, mert a fiam nagyon hasonlít itt a anygájára, akivel ugyebár pár hónap híján nem találkoztak. Az apám 1946 végén halt meg, a fiam pedig 1947 tavaszán született. A tisztelet és a zsidó hagyományok távoli követése miatt is adtam neki második névként a Károly nevet, édesapám nevét. Az apám 1866-ban született

Budapesten. Hamar kiderült, hogy van tehetsége a szobrászathoz. A művészeti főiskolát Bécsben végezte el. Szobrász volt, de sohasem dolgozott otthon. Volt a lakásunkhoz közel egy műterme, ahova mindennap elment, és csak ebédre jött haza. Délután már nem nagyon ment vissza. Inkább lement a kávéházba a Lövölde térre, a Cairo kávéházba. Oda járt ő minden áldott nap. Ott olvasott újságot, és ott jött össze a barátaival. Sohasem kártyázott, beszélgetni szeretett. Nem is cigarettázott, csak szivarozott, szivar és pipa. Ez neki, azt hiszem, rendkívül fontos volt. Emlékeim szerint egy napot sem hagyott ki. Fontosabb munkái voltak, hogy dolgozott a Bazilikán, a Parlamenten, az Uránia mozin, a Mezőgazdasági Múzeumon meg ezen az egész városligeti komplexumon, a jáki templomon, ami másolatokból áll tulajdonképpen [Az Alpár Ignác építész vezetése mellett 1896-1902 között felépült ún. Vajdahunyadvár épületkomplexumról van szó, ahol több régi magyar épületrészletet szerkesztettek egybe: a Vajdahunyadvár egyik tornyát, a gyulafehérvári Károly-kaput, a csütörtökhelyi kápolnát és a jáki templom kapubéllétét. -- A szerk.]. Tehát ő épületszobrász volt.